

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobkyně: JUDr. P. Š., narozena X
bytem X

proti
žalovanému: Městský úřad Žatec
sídlem náměstí Svobody 1, 438 01 Žatec

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v sepsání a odeslání dopisu žalobkyni ze dne 16. 5. 2025 a neseznámení Okresního soudu v Lounech dne 13. 5. 2025 s lékařskou zprávou MUDr. A. T. ze dne 28. 4. 2025

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobkyně domáhala určení, že sepsání a odeslání dopisu ze dne 16. 5. 2025 (sdělení, že nezletilá dcera žalobkyně si přeje být u vyšetření lékařkou MUDr. A. T. dne 28. 4. 2025 sama a že žalobkyně se může s výsledky vyšetření seznámit později), který žalovaný zaslal žalobkyni, bylo nezákonným zásahem. Současně se žalobkyně domáhala určení, že se žalovaný dopustil nezákonného zásahu tím, že dne 13. 5. 2025 neseznámil Okresní soud v Lounech při rozhodování o prodloužení předběžného opatření ve věci péče o nezletilou dceru žalobkyně s lékařskou zprávou MUDr. A. T. ze dne 28. 4. 2025, tudíž nejednal v nejlepším zájmu nezletilého dítěte, umožnil pokračování destrukce rodinných vztahů žalobkyně a ohrozil její nezletilou dceru na životě.
2. Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky řízení. Žalobkyně svou žalobou napadla dvě na sobě nezávislá jednání žalovaného. Soud proto posuzoval podmínky řízení ve vztahu ke každému z těchto jednání zvlášť.
3. Podle § 82 s. ř. s. platí, že *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
4. Aby určitý úkon mohl být pojmově nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., musí se jednat o individuální úkon orgánu veřejné moci, který je přímo namířen proti jednotlivci a

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přímo zasahuje do jeho subjektivních veřejných práv (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, č. 2206/2011 Sb. NSS, nebo rozsudek téhož soudu ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Afs 8/2018-37, č. 3757/2018 Sb. NSS). V naposledy zmíněném rozsudku Nejvyšší správní soud vyslovil, že „*je-li zjevné a nepochybné, že není možné, aby jednání popsané v žalobě bylo vzhledem ke své povaze nezákonným zásahem, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném tvrzení nezákonného zásahu*“.

5. Soud konstatuje, že sepsání a odeslání dopisu žalobkyni ze dne 16. 5. 2025 vzhledem ke své povaze nemůže být nezákonným zásahem. Žalovaný v tomto dopisu pouze popsal svá předchozí zjištění (že si nezletilá dcera žalobkyně přeje být u vyšetření lékařkou MUDr. A. T. dne 28. 4. 2025 sama) a žalobkyni sdělil, že se s výsledky vyšetření může seznámit později (tedy nikoli prostřednictvím své účasti při vyšetření, které se uskutečnilo před sepsáním a odesláním dopisu). Vzhledem k tomu, že žalovaný zmíněným dopisem pouze seznamoval žalobkyni s tím, co se dříve odehrálo, je vyloučeno, aby jeho sepsání a odeslání jakkoli zasáhlo do jejích subjektivních veřejných práv. První žalobkyní napadené jednání žalovaného tak pojmově nemůže být nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.
6. Ve vztahu ke druhému napadenému jednání žalovaného (neseznámení Okresního soudu v Lounech s lékařskou zprávou MUDr. A. T. ze dne 28. 4. 2025) soud připomíná, že podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu „*činnost obecního úřadu coby kolizního opatrovníka, která se projevuje procesními úkony vůči soudu, tj. účastí (ale i neúčastí) na jednání soudu a různými procesními podáními a vyjádřeními, včetně závěrečného návrhu, není činností v oblasti vrchnostenské veřejné správy. Obecní úřad tedy při jejím výkonu nevystupuje jako správní orgán, a tato činnost tak není přezkoumatelná ve správním soudnictví*“ (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2020, č. j. 1 As 144/2019-48, nebo ze dne 8. 11. 2022, č. j. 4 As 110/2022-28, č. 4422/2023 Sb. NSS). V naposledy uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud dodal, že ve věci výkonu samotného veřejnoprávního opatrovnictví, coby soukromoprávního institutu, nejsou vedena správní řízení (např. o ustanovení opatrovníka, o jeho odvolání atp.), přičemž na řádný výkon funkce kolizního opatrovníka dohlíží soud v civilním řízení. Vycházeje z těchto úvah soud konstatuje, že není nadán pravomocí žalobu v části napadající postup žalovaného v opatrovnickém řízení meritorně projednat. Tento nedostatek podmínky řízení je přitom neodstranitelný.
7. Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (zčásti proto, že nemůže jít o zásah, a zčásti pro nedostatek pravomoci soudu) odmítl.
8. Pro úplnost soud dodává, že neshledal důvod k postupu podle § 46 odst. 2 s. ř. s., neboť na výkon funkce žalovaného jakožto kolizního opatrovníka sice dohlíží soud v civilním řízení, nicméně žalobkyní podanou žalobu nelze považovat za návrh na zahájení jakéhokoli řízení podle zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů. Žalobkyně měla (a dosud má) možnost na tvrzená pochybení kolizního opatrovníka upozornit civilní soud a domáhat se případné nápravy v probíhajícím řízení ve věci péče o její nezletilou dceru.
9. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 13. srpna 2025

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.